

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-12046-018
Otsuse kuupäev	30. dets 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Aase Sammelselg, liikmed Kristel Ütsi, Liisa Elmet
Tarbija	
Kaupleja	aktsiaselts IM ARVUTID, 10390835
Tarbija nõue	Ostuhinna tagastamine.
Asja läbivaatamise aeg	18. dets 2020

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. jätta avaldus rahuldamata.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Pooled sõlmisid 20.septembril 2019 müügilepingu, millega kaupleja võttis enesele kohustuse anda tarbijale üle kõrvaklapid AirPods (SN:SGKWYMPNVJMMT) ning tarbija võttis enesele kohustuse tasuda ostuhind 229,00 eurot.

Tarbija väidab, et detsembris 2019 esitas ta kauplejale pretensiooni seoses probleemidega kõrvaklappide ja telefoni ühenduvuses. Kaupleja tuvastas garantiilise rikke ning asendas kõrvaklapid.

15.juunil 2020 esitas tarbija kauplejale pretensiooni selles, et parem kõrvaklapp töötab väga vaikse heliga või ei tööta üldse. Kaupleja tuvastas, et kõrvaklapid ühenduvad ja töötavad; heli kuuldavust häirib tugev määrdumine kuularivõre ees. Kaupleja hinnangul on tõenäoliselt tegemist kõrvavaiguga. Kaupleja pakkus tarbijale kõrvaklappide tasulist puhastamist või uue toote müümist.

Tarbija on seisukohal, et toodet ei ole võimalik otstarbekohaselt kasutada. Määratud kõrvaklappe ei saa puhastada; seega on tegemist toote puudusega. Mustuse kogumine on ilmselt seotud toote konstruktsiooniga; teiste kõrvaklappide puhul ei ole tal probleeme olnud.

Tarbija on avaldanud lepingust taganemise tahet ja nõuab ostuhinna tagastamist.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja selgituste järgi ei ole kõrvaklappide disain selline, mis soodustaks mustuse kogumist. Helitaseme langus on tingitud määrdumisest; kõrvaklapid töötavad ja ühenduvad telefoniga. Tegemist ei ole garantiilise rikkega. Tarbijale on pakutud tasulist hooldust, millest tarbija keeldus.

Komisjoni põhjendus:

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Komisjonile esitatud tõenditest saab järeldada, et poolte õigussuhe põhineb müügilepingul.

VÕS § 208 järgi kohustub asja müüja müügilepinguga andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu.

Pooled vaidlevad lepingu täitmise üle. Tarbija on seisukohal, et talle üleantud toode ei vasta lepingu tingimustele, kuna kõrvaklapid ei ole otstarbekohaselt kasutatavad. Kaupleja on seisukohal, et mustuse kogunemine kõrvaklappidesse ei ole tingitud toote disainist või toote muust eripärast.

Asja vastavust hindab komisjon VÕS § 217 alusel. Ostjale üleantav asi peab vastama lepingutingimustele, eelkõige koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. Asi ei vasta muu hulgas lepingutingimustele, kui asjal ei ole kokkulepitud omadusi. Asja omadustes kokkuleppe puudumise korral peab asi sobima otstarbeks, milleks ostja seda vajab ja mida müüja lepingu sõlmimise ajal teadis või pidi teadma, kui ostja võis mõistlikult tugineda müüja erialastele oskustele või teadmistele, muul juhul aga otstarbeks, milleks seda liiki asju tavaliselt kasutatakse. Tarbijalemüügi puhul peavad asja omadused vastama seda liiki asjadele tavaliselt omasele kvaliteedile, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige asja reklaamimisel.

Komisjon nõustub tarbijaga selles, et kõrvaklappide otstarbekohane kasutamine eeldab nende asetamist kõrva, millega kaasneb kõrvavaiguga kokkupuutumise võimalus. Kaupleja peab seda asjaolu teadma ning sellega arvestama. Seega ei saa iseenesest välistada võimalust, et kõrvaklappide mudeli väljatöötamisel ei ole piisavalt analüüsitud ja arvestatud võimaliku mõju kõrvavaigu tekkele ja toote kasutamisega võivad kaaasned negatiivsed tagajärjed. Tuvastamaks kõrvaklappide disaini eripära ja selle võimalikku mõju kõrvavaigu eritumisele tuleb koguda statistiliselt arvestatav hulk juhtumeid, teha kohased analüüsid ja uuringud ning nende tulemuste alusel teha järeldusi. Teoreetilisele võimalusele komisjon aga otsust rajada ei saa. Konkreetse vaidluse lahendamisel saab komisjon oma järeldused siduda poolte esitatud tõenditega.

Komisjon selgitab pooltele, et toote puuduse tõendamine on tarbija kohustus. Kui tarbija on puuduse olemasolu tõendanud, eeldatakse kuue kuu jooksul arvates asja üleandmise ajast, et puudus oli olemas juba asja üleandmise ajal. Kaupleja vastutab puuduse eest, mis ilmnes kahe aasta jooksul arvates asja üleandmisest ostjale. Müüja vastutab ka asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis tekib pärast juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko üleminekut ostjale, kui asja lepingutingimustele mittevastavus tekkis müüja kohustuste rikkumisest tulenevalt (VÕS § 218).

Eelnevast tuleneb, et kuue kuu jooksul arvates tarbijale asja üleandmisest eeldatakse, et puudused olid olemas juba üleandmise ajal ning kaupljal lasub asja parandamise või asendamise kohustus; pärast kuue kuu möödumist lasub tõendamise koormus tarbijal.

Vaatamata sekretariaadi poolsele tähelepanu juhtimisele ei ole tarbija täpsustanud, millisel kuupäeval (detsembris 2019) talle asendatud kõrvaklapid üle anti. Uue pretensiooni esitas tarbija 15.juunil 2020. Seega ei saa tõsikindlalt tuvastada, kas tarbija oli asendatud kõrvaklappe pretensiooni esitamise ajaks kasutanud vähem või rohkem kui kuus kuud ning

tõendamise koormuses ei ole poolte vahel eelistusi võimalik teha.

Pooled ei vaidle selles, et kõrvaklapid on määratud. Pooled oletavad, et tegemist on kõrvavaiguga, mis on ummistanud kuularivõre; tõendeid selle oletuse kinnitamiseks komisjonile esitatud ei ole. Ka juhul, kui poolte oletus osutub tõeks, ei saaks sellest veel järeldada tootes puuduse olemasolu.

Kõrvavaik on vaigu- ja rasunäärmete eritis, mille omadused ja hulk varieerub tulenevalt inimese tervise seisundist ja ka välistest mõjutustest. Seega ei saa üldjuhul keegi tugineda üksnes argumendile, et varem ei ole kõrvaklappide kasutamisel kõrvavaiguga probleeme olnud. Komisjoni käsutuses ei ole mingeid materjale, mille alusel hinnata, et kõnealustel kõrvaklappidel on olnud mõju tarbija kõrvavaigu erituvusele või et kõrvaklappide omaduste tõttu on kuularivõre ummistused tavapärasest suuremad. Seega oleks meelevaldne järeldada, et kõnealuse toote disainil on või siis ei ole mõju kõrvavaigu erituvusele.

Komisjoni arvates ei saa tarbija kauplejalt nõuda määratud kõrvaklappide puhastamist kaupleja kulul. Toote määrdumine ei ole üldjuhul garantiiline juhtum. Eeltoodud põhjendustel ei saa eeldada, et kuulariava määrdumine on toimunud kauplejast või tootest tingitud põhjustel; tarbija ei ole vastupidist tõendanud.

Seega ei ole toote määrdumine hinnatav asja puudusena ning tarbijal puudub alus nõuda kõrvaklappide puhastamist kaupleja kulul. Komisjoni arvates on kaupleja õigesti selgitanud, et kõrvaklappide puhastamine ei pruugi anda täielikku efekti, ehk tarbijale on antud vajalik teave otsustamiseks, kas tellida kõrvaklappide puhastamise teenus või mitte.

Komisjoni arvates ei saa tarbija tugineda ka põhjendamatute ebamugavuste tekitamisele. Esiatselt üleantud kõrvaklappides tuvastati garantiiline rike ning need asendati. Hilisemalt ilmnunud probleemid ei ole seotud toote puudusega.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et kaupleja ei ole lepingut rikkunud ning lepingust taganemiseks tarbijal alust ei ole. Poolte vahel sõlmitud leping on jätkuvalt siduv ning tarbijal ei ole ostuhinna tagastamise nõuet.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg
/allkirjastatud digitaalselt/

Kristel Ütsi
/allkirjastatud digitaalselt/

Liisa Elmet
/allkirjastatud digitaalselt/